Я бачив, як летить ракета

Данило Жуковський

Я бачив, як летить ракета,
Розрізавши темряву небес.
І тиша, що була до того,
В одну секунду зникла десь.

Я бачив спалах серед ночі,
І вікна здригнулися враз.
Хтось прошепотів: "Не бійся…" —
Та страх уже стояв між нас.

Я бачив, як люди ховаються,
Як мами дітей обіймають,
Як навіть найсильніші руки
Від болю тихенько тремтять.

Я чув, як сирена кричала,
Немов попереджала весь світ:
"Не спіть. Це війна. Вона поруч.
Вона залишає свій слід".

Я бачив, як падає попіл
На місто, що хоче лиш жить.
І думав: невже наше небо
Не може без вибухів бути?

Та ранок прийшов — і над містом
Знов сонце пробилося крізь дим.
І люди відкрили двері,
Щоб знову залишитися живим.

Я бачив, як летить ракета.
І цього не стерти з думок.
Та я також бачив людей,
Які не зламалися вдвох.

Бо поки ми разом — ми сильні,
Поки тримаємось — стоїмо.

І навіть під чорним небом
Ми віримо: переможемо.

Я бачив, як летить ракета…
Та бачив і інше також:
Як після найтемнішої ночі
Народжується світло знов.